



## **Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni**

**Pedro <de los Angeles>**

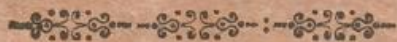
**Coloniæ Agrippinæ, 1681**

§. I. Quid nomine exemptionis intelligatur in præsentī? à quibus sit? & qui gaudeant hujusmodi exemptionis privilegio?

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

- §. I V. De portione Canonica Episcopis debita, & quarta funerali solvenda parochis, n. 215.  
 §. V. Privilegia, quibus Carmelita Discalceati, à solutione quarta funeralis eximuntur, n. 219.  
 §. VI. Quæ Religiones sint à solutione quarta funeralis exemptæ? & quid teneantur solvere, quæ illam reddere teneantur, n. 228.



## PUNCTUM I.

De Privilegio exemptionis competenti Regularibus à jurisdictione Episcoporum.

Propo-  
nitur ex-  
emptio  
de qua  
modo  
est agen-  
dum.

DE duplici exemptione Regularium possemus loqui in præsentibus. Primo de exemptione à potestate sæculari tam in civilibus, quam in criminalibus: sed quia de ista latè egimus tom. 2. hujus Cursus tract. 8. de Ordine, cap. 7. à num. 1. tractantes de exemptione Clericorum, & de immunitate Ecclesiastica, quæ communis est omnibus personis Ecclesiasticis tam Regularibus, quam sæcularibus; ideo de hac nihil in præsentiarum agemus. Alia est exemptio à jurisdictione, regimine, & potestate Dominorum Episcoporum, de qua in præsentibus erit sermo. Quæ materia lausissima est, & pluribus amfractibus implicata ob plura privilegia, Bullas, & decreta, & factæ Congregationis declarationes desuper in favorem partium hinc inde expeditas; nam cum Ordinarij locorum ægrè ferrent

hanc absolutam Regularium exemptionem, plurimas lites, & jurgia inter illos fuerunt diversis temporibus exorta circa Bullarum, atque privilegiorum intelligentiam. Ob quod ad Apostolicam sedem (ut par erat) recurrentes, diversa sunt ab illa decreta expedita, alia ampliativa, alia restrictiva jurisdictionis Ordinariorum in Regulares; diversæque sunt, & multoties oppositæ declarationes Sacræ Congregationis productæ; unde novæ lites passim dimanarunt. Quare nos in præsentibus, quæ communiora, & magis ad praxim necessaria sunt proponemus: præcipue Sacrosancti Concilij Tridentini vestigiis inherentes, & exemptionem adeo favorem Religionibus defendemus, & subjectionem debitam Dominis Episcopis à Religionibus præstandam declarabimus. Ob idque claritatis gratia hoc Punctum diversos in §§. dividemus.

## §. I.

Quid nomine exemptionis intelligatur in præsentibus: à quibus sit? & qui gaudeant hujusmodi exemptionis privilegio?

I. Exemptio, quæ nihil aliud est, quameductio, seu liberatio alicujus, de potestate alterius, in præsentibus accipitur pro illa educatione, qua Religiosi, qui sub jurisdictione, regimine, & correctione Episcoporum degebant, à tali subjectione educati sunt; & sub regimine suorum præhabentur.



latorum constitui tam in civilibus, quam in criminalibus; & omnes uni Capiti, tanquam Generalissimo omnium Religionum, qui est Summus Pontifex, immediatè subjecti: unde describi posset talis exemptio dicens: *Quod est quadam liberatio à potestate Ordinaria inferiori Papa, stante immediata subiectione ad Romanum Pontificem.* Quam exemptionem aliqui dicunt ex Jure Communi antiquo cōpetere Regularibus. Alii per oppositum id negant propter diversa jura hinc inde adducta, & explicata, quæ conciliari possent dicendo, ex jure communi exemptos fuisse Regulares à lege Diocesana Episcopi; non autem à lege jurisdictionis, ut inquit Sanchez tom. 2. *Consilior. lib. 6. cap. 9. dub. 1. num. 6.* Vel ut melius dicit N. Lezan. tom. 2. *verb. Episcopus quoad Regulares, num. 26. & verb. exemptio Regularium, num. 4.* quem sequitur Hieronymus Garcia in *Politic. Regular. tom. 1. tract. 8. diff. 3. dub. 2. num. 1.* si dicatur Monachos jure communi exemptos esse ab Ordinatorum jurisdictione, quantum spectat ad Regularem observantiam, non verò quantum ad vim directivam, & coactivam, & colligitur ex *cap. nullam, 18. quest. 2.* ubi dicitur: *Clerici singulorum Monasteriorum sint in potestate Episcoporum;* sed etiam additur: *quod ea que pertinent ad Divini cultus reverentiam, & utilitatem Monasterii, ad Abbatem spectant.* Quod constat ex præfenti usu Ecclesiæ: nam Monasteria quoad jurisdictionem subiecta Ordinariis, subduntur suis Prælatiis quoad Regularem observantiam, & nullus, de elect. in 6.

2. Sed quidquid sit de hoc, certissimum est omnes ferè Regulares (aliquibus dumtaxat particularibus Monasteriis exceptis) saltem ex privilegiis Pontificum, à jurisdictione Episcoporum omnino esse exemptos, ut ex variis privilegiis constat, quæ videri poterunt apud Casarub. in *Compend. privilegiorum, verb. exemptus.* Tambur. de *jure Abbat. tom. 1. dispus. 15. quest. 4.* Sanch. *sup. numer. 11.* Lezana *verb. exemptio num. 4.* Barbof. de *Officio, & potestate Episcop. allegat. 105. & de jure Ecclesiast. lib. 2. cap. 12. num. 35.* Navarr. in *Lucern. Regul. verb. exemptio.* Quare omnes Prælati Regulares habent in propriis Monasteriis, & Ecclesiis jurisdictionem pleno jure, quasi Episcopalem, juxta doctrinam Glossæ communiter receptam: in *Clement. de rebus Eccles. non alienand. verbo proprii.* uti asserunt Barbofa *dicta allegat. 105. num. 3.* § *Verba* autem, quibus in privilegiis denotatur talis exemptio, sunt illa, vel similia, quibus usus fuit Joannes XXII. pro exemptione Ordinis Carmelitarum: à *cujuscumque Diocesani, & cujuslibet alterius potestate, jurisdictione, & dominio omnino eximimus.* Vel si dicat: *eximimus cum plena libertate.* Vel si dicat: *Ecclesia vel Religio gaudeat libertate Ecclesiæ;* vel, quod Episcopus non audeat illic Cathedralam collocare seu aliquod imperium exercere. Vel illa: *Soli Romano Pontifici, vel Sedi Apostolicæ immediatè subijcimus, aut subijcere volumus.* Vel illa: *recipimus in proprios, seu speciales subiectos;* non verò si dicatur: *Suscipimus sub defensione, vel sub protectione,* ex *cap. ex parte 2. de privilegiis.*

D d d

legiis.

Ex qui-  
bus pri-  
vilegiis,  
& qui-  
bus illo-  
rum  
clausulis,  
hæc ex-  
emptio  
colliga-  
tur?



legis Nec si dicat: *Suscipimus in proprios filios*, ut perperam asserit Rodriguez qq. *Regular. tom. 2. quest. 63. art. 3.* Quia nec per hoc, quod Pontifex sub sua protectione Regulares accipiat; nec per hoc, quod suscipiat ut proprios filios, denotat specialem super illos superioritatem, nec eos à subjectione, quam habebant liberat. Sic docent Sylvester in *Summ. verb. exemptio, quest. 4.* Barbof. *de officio, & potest. Episc. allegas. 123. numero 11. 20. & 26.* Tambur. *tom. 1. disp. 15. q. 5. à num. 15.* Lezana *verb. exemptio numer. 6. & 7.* Garcia *tract. 8. diff. 3. dub. 1. num. 2.* Peyrin. *tom. 1. suor. privileg. constitut. 2. Sixti IV. §. 9. numero 10.* Sanchez *in consil. tom. 2. lib. 6. cap. 9. dub. 1. num. 4.* Henriquez *lib. 7. de Indulgent. cap. 25. initio, & 24. in comment. littera M.*

**Exemptio Regularium est non solum quoad personas; sed etiam quoad loca intelligenda.**

3. Verumtamen exemptio potest esse duplex, alia *personalis*, alia *localis*. *Personalis* est, quando ipsæ personæ eximuntur: ut immediatè, & per se, seu ratione sui: & hæc personalis exemptio comitari personam, quocumque pergat, & ubicumque sit fruatur tali privilegio. *Localis* est, quæ immo-  
 meda è, & per se datur loco, non verò personis, nisi prout in illo loco existentibus: ut si alicui Parochiæ concedatur privilegium, ut non possit interdici, hoc non afficit personas immediatè, & sic extra illum locum possunt interdicto subiacere: in illo verò loco, ratione loci, non possunt interdici, ideoque in illo loco possunt Divina celebrare, & illis interesse. Regulares verò non solum sunt exempti quoad personas; sed etiam

quoad sua Loca, Monasteria, & Ecclesias, quod malè negavit Suarez de *Censuris, disputat. 9. sect. 4. numero 6.* asserens Monasteria dici loca exempta quoad personas tantum, non verò etiam quoad se. Sed oppositum est verum, & communiter receptum. Tum: quia Episcopi nec Monasteria, neque Ecclesias Regularium visitare possunt, ut videre est apud Tridentinum *capite octavo, sessione septima*, quod infra latius probabimus: sed si personæ tantum, non loca exempta essent, visitari possent per Episcopum, quia Ecclesia, & loca nendum ratione personarum, sed etiam ratione sui visitantur. Tum etiam: quia ex privilegiis constat, non solum Religiosos, sed etiam Monasteria, & Ecclesias esse ab Episcopi jurisdictione liberatas, ut constat ex Bonifacio IX. Constitutione: *Sacra Religionis*, apud Confectum, & Nicolai V. Constitur. *Et si cunctorum*, apud eundem Confectum, pagina 43. ubi inter alia sic dicit: *Quod licet ipsi Fratres, ipsorumque domus, & loca per speciale Sedis Apostolica privilegium ab omni jurisdictione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum sint exempti, &c.* & Sixtus IV. apud eundem Confectum pagina 64. ubi ait: *Distinctius inhibemus ne quisquam absque dicta Sedis Apostolica speciali commissione, in personas, domus, & loca dicti Ordinis, utpote prorsus exempta, &c.* & infra: *aut in personas, domus, & loca hujusmodi aliquam præminentiam, vel superioritatem, & jurisdictionem quomodolibet exercere præsumant: sunt ergo exempti Regulares non solum*



done personarum; sed etiam ratione suorum locorum, in delictis, contractibus, & rebus, ita quod nec censurari, aliove modo puniri possint ab Ordinariis, nec Episcopi possint exercere aliquam jurisdictionem, aut præminentiam in eorum locis: Sic Bonacin. *disputatione 1. de Censuris, quest. 1. punct. 5. num. 18.* Paulus Esquilante *de privileg. Cleric. cap. 2. dub. 6. num. 68.* Bordon. *resolut. 7. nu. 4.* Quod magis constabit ex his, quæ infra dicemus.

Non eximuntur à jurisdictione Legati à latere, bene tamen aliorum Legatorum.

4. Nomine autem Ordinarii à cuius jurisdictione eximuntur Regulares, intelliguntur Episcopi, Archiepiscopi, & eorum Vicarii. An verò etiam intelligantur Legati Papæ? Respondetur sub distinctione: vel enim sunt Legati à latere, & talibus subiecti sunt Regulares exempti. Tum: quia in *cap. Abbatem, de elect. in 6. capite 1. de verborum significat. eodem lib.* quantum ad jurisdictionem in exemptos parificatur Legatus à latere ipsi Papæ. Tum etiam: quia esto quoad aliqua privilegia Religionum, Regulares Legatorum etiam de Latere (qualis communiter est Nuntius Hispaniæ) jurisdictioni subtrahantur; per litteras tamen Sux Legationis ut in plurimum eis derogatur: quarum tenores attendendi sunt in hac parte. De Aliis Legatis, qui dicuntur *Missi*, aut Nuntii Apostolici, sciendum quod isti cum sint verè Ordinarii, nomine Ordinariorum veniunt in exemptionis privilegiis. Peyrin. *somo 1. privileg. Minim. circa constitut. 2. Sixti IV. §. 7.* Sanchez *sup.*

*dub. 1. num. 19.* Tabiena *verb. Legatus, quest. 2. num. 3.* D. Antonin. *3. part. titul. 2. cap. 3. §. 1.* Barbol. *de jure Eccl. lib. 1. cap. 5. num. 77.* Diana *part. 1. tract. 2. resol. 16.* Pellizzari. *tract. 8. cap. 6. sect. 1. num. 2.* Lezana *tom. 1. cap. 11. num. 18.* & *tom. 2. verb. exempt. num. 5.* Rodriguez *tom. 2. quest. 63. art. 4.* ubi adducit privilegium Sixti IV. pro Carmelitis, in quo hæc dicit: *Nuntius Ordinarius, seu Legatus quavis auctoritate utens, quamcumque auctoritatem super prædictos Fratres sibi vindicare non præsumat.* Quod privilegium etiam si Legatos à Latere comprehendat, sicut aliud, quod refert Naldus *verb. exempt. num. 5.* quo Clerici Regulares eximuntur à quacumque jurisdictione Ordinariorum, etiam Legatorum à Latere: subintelligi debet, quantum est ex vi privilegiorum, seclusa revocatione per litteras Sux Legationis, ut Sanchez, Rodriguez, Peyrin. Naldus, Lezana, & Pelliz. asserunt.

5. Cæterum cum sit adeo certum, commune, & ad praxim deductum hoc exemptionis privilegium, si hac de causa citentur Regulares ab aliquibus Ordinariis, non tenentur comparere; esto autem comparere velint (quod certè pro bono pacis, æquum est, ut faciant) ut allegent suæ exemptionis privilegium; non tamen tenentur illud coram ipsis exhibere: quia licet cum exemptio aliqua particularis non est notoria, teneantur qui eam allegant exhibere coram Ordinariis, intra terminum ab ipsis præscri-

Regulares citati ab Episcopo, comparere non tenentur.

Ddd 2

ptum,



ptum, suæ exemptionis privilegium, *cap. cum persona, de privileg. in 6.* nihilominus quando est notoria, id non tenentur facere, ut colligitur ex *Clementina Pastoralis, §. notorium, de sentent. & re judic.* Cùm ergo notissimum sit in orbe, Regulares exemptos esse tam in civilibus, quàm in criminalibus ab Ordinariorum jurisdictione; non teneatur illi, suæ exemptionis privilegium, coram istis exhibere: sed possunt casu, quo ab Ordinariis citentur, suam exemptionem defendere respondendo, se ab Illorum subjectione exemptos esse, ac proinde ab Eorum jurisdictione declinare, & ad Conservatorem recurrere, ut dictos inhibeat Ordinarios. *Tambur. tom. 1. disput. 1 §. quest. 6. Lezana tom. 1. cap. 11. num. 15. & tom. 2. verb. exemptio, num. 14. Henriquez lib. 7. cap. 2 §. num. 7. litter. F. Sanch. tom. 2. consil. lib. 6. cap. 9. dub. 4. Peyrin. loco citato, §. 4. num. 5. Garcia dub. 1. num. 3. Villalobos tom. 2. tract. 3 §. diff. 4. num. 5. Rodrig. tomo 1. questione 16. art. 12. Pellizzar. num. 86.*

§ Quòd si adhuc Ordinarius nolit se inhiere, debet Conservator ipsam ad id cogere per Censuras donec obediat, se inhiendo, vel recurrendo ad Papam. *Sanchez, & Pellizzar. locis citatis.* Qui monent, cavendum esse Regularibus, ne privilegium exemptionis Ordinario præsentent, cùm id sit constituere illum judicem exemptionis ipsis competentis, & vertere in dubium, an jurisdictio illius, ad Ipsos pertineat?

In dubio 6. Sed duo sunt notanda in præde privi- senti. Primò: quòd si in aliquo casu

particulari dubitetur de jurisdictione Episcopi in Regulares, quia non sunt clara, & certa privilegia exemptionis; in illo casu non pertinet ad Episcopum dubium declarare, aut privilegium exponere; sed ad Sedem Apostolicam recurrendum. Tum: quia cùm agatur de exemptione ab ejus jurisdictione, in propria causa judex existeret. Tum etiam: quia ex Jure Communi illis prohibitum est *in cap. cum venissent, de judiciis.* Ubi Pontifex Sibi Soli reservat cognitionem dubiorum de privilegiis Apostolicis. Tum denique: quia id habetur ex multis privilegiis, in quibus Pontifex dubia decidere circa privilegia Religionum, sibi reservat, & avocatur: cui injuria irrogaretur, si alias hoc sibi munus arrogaret. Sic concesserunt *Clemens IV. Julius II. & Paulus III. & Alii. Bassæus verb. exemptio, num. 3. Sanchez supra dub. 1. num. 34. Tambur. quest. 6. Pellizzar. tract. 8. cap. 1. sect. 6. quest. 1. Henriquez lib. 7. de Indulgent. cap. 2 §. num. 6. Lezana verb. exemptio, num. 14. & verb. privileg. num. 12. Bordon. resolut. 7. num. 99. Garcia tract. 8. diff. 3. dub. 1. punct. 1. num. 1. Rodriguez questionum Regularium, tom. 1. qu. 56. art. 12. §. sexta. & tom. 2. quest. 63. art. 7. §. secunda.* Potest verò Episcopus per viros doctos privilegium dubium exagitare coram Superiore Religioso contra quem procedere intendit. § Secundò notandum est, quòd privilegium exemptionis, quàmvis quia cedens in præjudicium tertii, debeat strictè interpretari; quia tamen concessum est in favorem totius Religionis, est latè in-

legio ex-  
emptio-  
nis non  
Episco-  
pus, sed  
Pontifex  
potest  
sententiam fer-  
re.



interpretandum: Quia summa est ratio, quæ pro Religione facit, l. sunt personæ, ff. de Relig. & sumptib. funer. Saach. dub. 1. num. 40. Pellizzar. cap. 1. sect. 6. quæst. 6. & cap. 6. sect. 1. num. 86. Henriquez lib. 7. cap. 24. num. 4. & cap. 30. num. 1. Quod idem de omnibus privilegiis toti Religioni concessis in perpetuum diximus cap. 1. hujus tractatus num. 74. & tenet Sanchez lib. 8. de matrimon. disp. 1. num. 3. Castro Palao tract. 3. disputat. 4. punct. 3. numer. 5.

Non possunt Regulares privilegio exemptionis renuntiare.

7. Hujus privilegio exemptionis Religiosi minime cedere possunt, cap. cum tempore, de arbitris: quia hoc cederet in præjudicium status Religiosi, cui per se principaliter concessum est. Quemadmodum Ecclesiastici nequeunt cedere privilegio fori, aut Canonis, in favorem totius cleri introducti, cap. significasti, de foro competenti. Unde Regulares absque licentia Pontificis, non possunt tacite, vel expresse privilegio exemptionis renuntiare, ut dicto cap. cum tempore, §. finali, habetur: quia exemptio ab Ordinariis, facit Eos immediate subiectos Sedi Apostolicæ; in Cujus injuriam, & damnum cederet, hoc ipso, quod se subtraherent ab immediata subiectione Papæ, se subjiciendo Ordinariis, exemptionis privilegio renuntiando. Pellizzar. tractat. 8. cap. 6. sect. 1. num. 85. & 41. Lezana tom. 1. cap. 11. num. 5. & tom. 4. verb. privileg. n. 14. Rodriguez q. 63. art. 10 Hieronymus Garcia in Politic. Regul. tom. 1. tract. 8. diff. 2. dub. 4. punct. 2. n. 4. Bassus verb. exemptio. n. 6. 1. edesim, tom. 2. tract. 1. cap. 6. §. la tercera diffi-

nicion. Peyrin. confitut. 2. Sixti IV. §. 7 num. 4. Diana 3. part. tract. 2. resolut. 63. num. 23. Unde fit nullam consuetudinem in contrarium prævalere posse, nullumve usum, etiamsi ob illud sint Ordinarii in possessione Regulares judicandi: quia eatenus talis possessio, aut usus illis favere poteret, quatenus tacitam renunciationem includit, quam à Regularibus præstari non posse diximus.

8. Et si roges primò: quæ personæ hujusmodi privilegio exemptionis ab Ordinario, potiantur? § Respondeatur, omnes Religiosos, qui verè tales sunt: cum tribus votis substantialibus sive viri sint, sive fœminæ, & Donati, vel Conversi, qui veram professionem trium votorum emiserunt, quomodo sunt veri Religiosi, ut sunt nostri Donati; Vel etiam, si non emiserunt talem professionem, sed omnia sua irrevocabiliter tradiderunt Monasterio, nihil sibi reservando, & habitum aliquo modo mutaverunt. Lezana cap. 8. num. 8. Pellizzar. cap. 6. sect. 1. num. 6. § Etiam Novitii dicto gaudet privilegio, ita ut non possit Ordinarius de delictis ab ipsis in sæculo, & multo minus in Religione perpetratis cognoscere: quia Novitius in favorabilibus venit appellacione Religiosi, & gaudet privilegiis Religionis, ut supra diximus. Garcia tractatu 8. diff. 3. dub. 1. punct. 1. num. 2. Rodriguez questionum Regularium, tom. 2. quæst. 66. art. 2. § Similiter Tertiarii cujuscumque Ordinis, qui si fuerint viri, atque collegialiter vivant, & in Claustris habitent; si fœminæ & vitæ cœlibem emisso voto ducant sub

Omnes Regulares utriusque sexus, & Tertiarii gaudent dicto exemptionis privilegio.



habitu Tertii Ordinis; cæteri verò, minimè: quia ex una parte Sixtus IV. in Bulla, *Dum attentæ*, quæ est mare magnum Ordinis, concessit Tertiariis Carmelitis, *Ut gaudere possint, & debeant tam exemptionis privilegio, quam omnibus immunitatibus, libertatibus, Indulgentiis, & aliis privilegiis quibuscumque prefato Ordini Beata Dei Genitricis Maria de Monte Carmeli, ejusque Fratribus, ac personis per Sedem Apostolicam concessis, & qua in posterum conceduntur.* Quod & aliorum Ordinum Tertiariis, alii Pontifices concessere. Et ex alia Leo X. in Concilio Lateranensi statuit, ut illi solum Tertiarii fruere ista concessione, qui qualitates jam recensitas haberent. *Lezana tom. 2. cap. 14. num. 26. Bordon. tom. 1. resolut. 7. num. 14. Pellizzar. tract. 8. cap. 5. sect. 5. subsect. 1. num. 212.* § Etiam famuli Regularium, quoad aliqua sunt exempti à jurisdictione Ordinarii, si actu serviant, & resideant in Monasteriis; nihilum quoad Sacramentorum administrationem, & quoad Censuras, cum tales nec interdici, nec excommunicari ab Episcopo possint, juxta concessionem Bullatam Alexandri IV. quam refert *Casacub. in Compend. verb. familiares, num. 11. Peyrin. in constitut. 1. Julii II. §. 11. Pellizzar. cap. 6. sect. 1. numer. 7.* § Apostata autem, aut fugitivi, sive habitum deferant, sive relinquunt, non gaudent omnino tali privilegio: siquidem juxta decretum S. Congregationis, jussu Urbani VIII. editum, quod refertur in *tom. 4. Bullar. Constitut. 6. Urbani VIII.* possunt, & de-

bent ab Episcopo loci, ubi moram trahunt comprehendi, ac Superioribus Regularibus consignari, ut secundùm Regularia statuta puniantur. *Barbol. de jure Ecclesiast. lib. 1. cap. 11. Garcia supra num. 3. Lezana tom. 2. cap. 16. num. 17.* Qui addunt, quòd juxta ordinationem Tridentini *sess. 7. cap. 3. de reformation.* Si longè distent à suis Conventibus, possunt & debent Ordinarii monere illos, ut redeant: & si hoc non proffit, eos carere, & pœnis condignis, pro Apostatis, & fugitivis punire. Quod extendit Concilium ad eos, qui retento habitu divagantur, ratione, aut prætextu alicujus privilegii sui Ordinis: quod expressè statuit Clemens VIII. in quadam Bulla edita anno 1595. & est 3. in ordine Bullarum hujus Pontificis in Bullario Cherubini, quam explicat *N. Lezana tom. 1. c. 26. n. 26. & 27.*

9. Rogabis secundò, an tale exemptionis privilegium competens Regularium Monasteriis suffragetur etiam personis sæcularibus ibi existentibus: ob idque delinquentes in Monasteriis Regularium, non subiaceant pœnis latis ab Ordinario contra taliter delinquentes? § Respondetur affirmativè. Quare si excommunicatio esset imposita contra ludentes aleis, vel esset tali die jejunium præceptum ab Episcopo, sicut non teneretur jejunio, aut incurreret excommunicationem extra Diœcesim existens, ut omnes asserunt; sic neque qui intra Diœcesim degeret, si intra Monasterium eo die esset, vel intra illud luderet. Quod immerito negant

Sua-



Suarez de Censur. disputatione 5. sect. 4. num. 10. Salas de Legib. disput. 14. sect. 6. num. 85. Alterius de Censur. disput. 5. lib. 3. cap. 5. Sed resolutio præfens constat ex à nobis dictis tom. 2. tract. 10. de Censur. & probatur. Tum: quia iurisdicchio Episcopi non extenditur ad alienum territorium, cap. ut animarum, de Constitut. in 6. Sed Monasterium exemptum, est alienum territorium respectu Episcopi: ergo sicuti ob id statuta Episcopalia non afficiunt loca exempta, sic nec personas ibi existentes, licet alias essent subditæ. Tum etiam: quia licet Monasteria exempta non sint extra Diocesim materialiter, sunt formaliter; siquidem locus exemptus, & locus extra Diocesim æquiparantur, juxta Glosam in Clementin. n. 11. de foro competente. Unde sicuti statuta Diocesana non obligant extra Diocesim, sic non obligant intra exemptorum monasteria. Sic Naldus verb. exemptio, n. 1. Peyrin. tom. 1. privileg. Constitut. 2. Sixti IV. n. 9. Bordon. resolut. 33. n. 12. Pellizzar. tract. 8. cap. 6. sect. 1. n. 88. Layman. lib. 1. tract. 4. cap. 11. n. 5. Garcia tr. 8. diff. 3. dub. 2. n. 1. Diana part. 5. tr. 9. resol. 66. Theophilus Raynaudus tr. de monitionib. part. 1. c. 1. q. 9. Céspedes de exempt. disputat. 227. Avila de Censur. part. 2. c. 3. dub. 5. Fagundez de præcept. Eccl. l. 1. c. 7. n. 7. & 8. Bruno Cassaing. tr. 2. ca. 3. propositi. 5. Henriquez in summ. 1. 13. c. 26. s. 1.

## §. II.

Qualiter Regulares exempti ab Ordinariis locorum, debeant ab eis quoad aliqua civilia?

10. **N**omine rerum civilium in hoc §. omne id intelligimus, quod à criminalibus rebus discernitur, sive sit in actionibus, & causis, sive in rebus. Quamvis ergo dicta exemptio Regularium sit adeo generalis, non tollit, quod in aliquibus rebus limitetur, & in illis à jure Divino vel humano Episcopis subjiciantur. De subjectione illorum circa administrationem Sacramentorum, dicemus cap. seq. Quantum ad susceptionem Ordinum diximus tom. 2. tract. 10. de Ordin. Quoad renunciationem faciendam à Novitiis diximus hoc tomo, tract. 15. cap. 3. num. 104. In primis ergo Regulares exempti subduntur Ordinariis, quantum ad hoc, quod sine ipsorum licentia petita, & obtenta nequeant de novo erigere monasteria, cap. quidam, cum quatuor sequentib. 18. quest. 2. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 3. e. si forte Religiones habuissent privilegia, ut absque tali licentia id possent, illis in præsentiarum uti non valent, propter Constitutionem Urbani VIII. editâ 28. Augusti 1624. revocantem omnes licentias, & facultates à Romanis Pontificibus ad id concessas, & præcipiendo ut omnino circa hoc observetur decretum Tridentini, & dispositio Clementis VIII. Constit. Quonia data

Erigere nova monasteria nequeunt Regulares sine Episcopi licentia.

23. Ju.